

handlers Ihærdighed og Tilskyndelse for dette Forhold.

Boghandleren havde sin egen Form for Vid, en ironisk, men godsindet Satire, hvis Brod mange maaske først blev klar over længe bagefter. Smaa godmodigt spidse Bemærkninger, der hagede sig fast og huskedes, naar ellers lange Prækner forlængst var glemte.

En Elsker af dansk Litteratur, en virksom og særpræget Mand, der har været med til at forme og præge sin By og sin Egn. *S. Ff.*

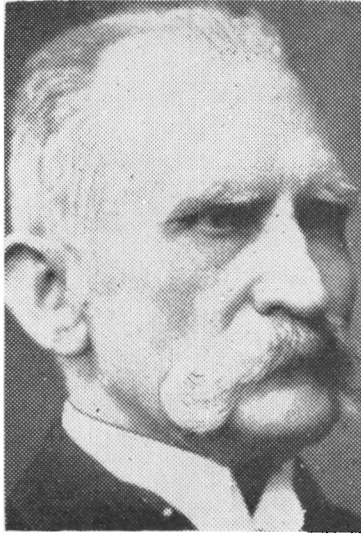
Redaktør Willemoes

Den 23. nov. 1954 døde Carl d'Obry Willemoes, Ribe bys æresborger. Han var født i Flensborg 22. marts 1867, hvor faderen var lærer og redaktør af Flensborg Avis og brodersøn af søhelten Peter Willemoes.

C. Willemoes blev bladmand, uddannet hos faderen. 1890 blev han tillige løjtnant, og han bevarede hele sit liv et noget myndigt, militært i sin væremåde, men han kunne tillige være overmåde charmerende. Letkøbt popularitet anglede han ikke efter og rigtlønnede stillinger, han var tilbudt, afslog han. Han var konservativ, medlem af Det konservative folkepartis repræsentantskab og formand for dets amtsorganisation og ligledes medlem af ledelsen eller endog æresmedlem af en række organisationer inden for partiet og inden for pressen. 1898 blev han redaktør af Ribe Stiftstidende, en virksomhed, han passede med den største dygtighed gennem næsten 40 år, ja under den første verdenskrig gjorde han ved sine gode forbindel-

ser og omhyggelige efterretninger bladet internationalt kendt, så det citeredes i udenlandske blade.

Sønderjydernes sag lå ham inderligt på sinde. Han var medstifter af Grænseforeningen og sad i dens hovedbestyrelse til 1929, ligeledes var han

Redaktør Willemoes.

med i ledelsen af en række andre nationale foreninger og institutioner. Det var ham, der tog initiativet til den sønderjydske dag, Dybbøldagen, der er blevet en uvurderlig hjælp for grænsearbejdet, han var også opretteren af den første amtsammenslutning af disse foreninger, nemlig det i vort amt, og var dens første formand, til den ligeledes dygtige og initiativrige grosserer P. Michael sen, Lunderskov, afløste ham.

Willemoes elskede Ribe by og viede den det meste af sin mægtige arbejdskraft. Han var æresmedlem af Ribe turistforening og De samvirken-

de jyske turistforeninger. I Ribe var han med i en række af byens store »sager« og store fester som domkirkens indvielse 1904, pressebesøg, genforeningsfesten, Ansgarfesten, bispejubilæet o.s.v., ja, det er blevet sagt, at han var næppe færdig med den ene store sag, før han begyndte at tilrettelægge den næste — til ære og gavn for sin by.

Historien optog ham stærkt. Det er vel også uundgåeligt for en sådan elsker af Ribe. Ikke blot sad han i menighedsrådet for domsognet og i bestyrelsen for domkirken, men han var tillige formand for det udvalg, der videreførte Kinchs store værk om Ribe, og formand for domkirkens montering og de gamle huses restaurering, han var i forretningsudvalget for Hans Tavsens hus, formand for Ribe slotsbanke, og det skyldes væsentlig hans initiativ, at den store undersøgelse af banken ved magister Chr. A. Jensen fandt sted. Ligeledes var han i udvalget, der udgav det kostbare to binds værk om katedralskolens historie. Han var forbavsende dygtig til at udvirke, at bevillende myndigheder og fonds gav penge til alle disse foretagender.

Hans historiske interesse førte ham ind i ledelsen af vort samfund, og han hjalp det over en økonomisk vanskelig periode. Han var stamfundets formand 1931—34. Også her viste hans evne sig til at finde penge og få det hele til at gå rundt.

Ribe by og amt står i stor gæld til denne stærke og evnerige personlighed, og historisk videnskab her på Vesteregnet ligeledes. For uden pengemidler og initiativ kan den vanskelig trives. Redaktør Willemoes formåede at tilføre den begge dele. Derfor vil også vort samfund ære hans minde i taknemlighed.

H. K. Kristensen.